

Németh Péter Mikola

Impressziók Szőnyi István festményeire*

(I.)

„ZEBEGÉNY”

*Gyermekeimnek: Zs-fának és Ballnak,
meg a zebegényi tanítványaimnak*

Nappali hírnök.
Zebegényi háztetők
égszín-vörösben.

Tükör-mennybolton
sinkózni önfelédten:
– In extremisben.

Csapzott szárnyakon,
göröngy-barna éjjelen
landolsz valahol.

A krumpliföldön
röggé nemesül a te
magyar parasztod.

BirsAlmaLekVár.
Fák ágai kocódnak
diózaporban.

(II.)

„KERTI PAD”

*Szőnyi Zsuzsának és
Triznya Mátyáshoz odaáttra*

„Kerti pad”-on ülsz
almafavirágzásakor:
örök május van.

„Kivagy nyár” van,
a magányos „Kerti pad”
holdudvarában.

Avarillatárral,
folyamatos ősszel vársz,
fényben-homályban.

Téli „Kerti pad”,
a mindenség csöndjéből
fehéren világlik.

(III.)

„DANAIDÁK”

*Feleségemnek:
Köpöczi Rózsának*

Testedben zihál,
sós tajtékra csapódik
sejt-csiga-létünk.

Duna-parti táj:
a Danaida lányok
vizet hordanak.

A lyukas korsó
és a sziszüphoszi kő
itt átlényegít.

Mezítlenségünk
mezítelenségükkel
azonos, immár.

* Ciklák a 77 magyar haiku című kötettervből.